

Kerstdrive BCL, zondag 14 december 2025

Pit Dehing

Anderhalve week na de succesvolle Sinterklaasavondbridge stond op 14 december 2025 de BCL-Kerstdrive op stapel. En daar was zowat de hele zondag voor ingeruimd. De opzet was gelijk aan die van vorig jaar: inloop vanaf 10.30 uur, koffie thee en tal van zoetigheden, bridgen vanaf 11.00 uur, tussendoor lunchen en van 14.00 tot 15.30 uur het middagdeel. Geen Kerstverhaal of stichtelijke boodschap. Wél warmte, 'n Kerstgevoel van samentreffen en gezellig samenzijn en dat allemaal ondanks het voor sommigen relatief vroege tijdstip van de zondagochtend.

Voor de evenementencommissie was 10.30 uur helemaal niet vroeg. Al ruim voordien waren ze uit de veren. Zelfs de dagen ervoor waren ze al actief: om alles te regelen, de grote zaal van De Vaart te versieren en aan te kleden en alles klaar te zetten voor het bridgen. En het moet gezegd: alle complimenten voor de versierders die erin slaagden om de kale, ietwat kille locatie om te toveren tot een zeer sfeervol en feestelijk versierde speelhal.

Een zee van kerststerren, kerstboompjes, kerststukjes, kaarsjes, guirlandes met lampjes en ballen in alle kleuren en futuristische wanddecoraties zorgden voor een passende ambiance en een warm Kerstonthaal voor de feestelijk uitgedoste leden die langzaam binnendruppelden.

Kort vóór 11.00 uur pakte Jim de microfoon. Dat was een primeur, de microfoon. Hoefde Jim niet meer met stemverheffing te praten om voor iedereen verstaanbaar te zijn. Jim dankte de leden van de evenementencommissie een dag voor het 'aankleden' van de zaal en andere voorbereidingen, een mededeling waarmee hij direct applaus oogstte. Vervolgens heette hij iedereen welkom - onder wie de twee gastspelers Tessa en Mary - en lichtte hij toe hoe er gespeeld ging worden: met 19 paren twee rondes - een vóór, een na de lunch - en per ronde zes tafels met 2 spellen. Op die manier speelden zoveel mogelijk mensen tegen elkaar. Overigens was het wel jammer dat Henk en Hennie ontbraken. Hun aanwezigheid zou het aantal paren op 20 hebben gebracht. Was het mogelijk de spanning

voor de voetbalklassieker? Of zouden ze dan toch onverwacht en ietwat onvrijwillig Kerst in Spanje moeten vieren? Hoe het ook zij, '*Feliz navidad...*' er is met Kerstmis toch altijd wat', zong Jenny Arean ooit!

Jim ging verder en meldde dat er een sjaal was gevonden. 'En Ik ben m'n portemonnee kwijt!' riep Ed spontaan, zonder dat ook maar iemand de indruk kreeg dat z'n geld echt foetsie was. Gelukkig had Jim de microfoon. Daardoor kon hij weer snel de draad oppakken en boven het zaalgeroezemoes uitstijgen en melden dat Theo zich vanwege onverwachte privéomstandigheden helaas had moeten afmelden. Arend was bereid gevonden Theo te vervangen. 'Ik kom' had Arend 's ochtends tegen Jim gezegd, gevolgd door de mededeling dat hij daarvoor eerst nog wel 'n rondje ging fietsen.

Inmiddels was het tijd om met het hoofdprogramma te starten. Het tussenschot in de zaal ging omhoog, het grote licht ging aan en daar verschenen zowaar de 60 rode Kerststerren in hun volle glorie en duidelijk voor iedereen goed zichtbaar. Jim rondde af: 'Vragen, geen vragen, dan gaan we beginnen.' En aldus geschiedde.

Goed en wel begonnen, trok Jim wederom de aandacht. Deze keer wilde hij een onregelmatigheid verhelpen, kroop daarvoor op de arbitragetafel en hing de oude analoge (wijzer)klok op de vertrouwde plek waarvandaan ze was verdwenen. Het was een handeling die hij uiteindelijk twee keer verrichtte. 'Nou, hij mag wel gelijklopen!' werd er al meteen opgemerkt toen Jim goed en wel de tafel had verlaten. Ruimte en tijd zijn even onverklaarbaar moet Jim even gedacht hebben. Het is wat het is. Maar de opmerking uit de zaal - 'Als je 't dan toch doet, doe 't dan meteen goed' - zette hem met twee voeten op de grond, of beter op de tafel, en dus weer aan tot actie. Hij beklom voor de tweede keer de tafel, paste eigenhandig de tijd aan, sprong weer van tafel en zei toen alsnog wat hij vergeten was te vertellen, namelijk z'n Kerstgedachte: 'De nummers 1, 13 en 17 zijn de prijswinnaars vandaag!'

Twee spellen spelen en klaar zijn, was wennen. Sommigen vonden dat prettig. Anderen ging het te snel. Iedereen vond het gezellig. Ook het kaarten ging doorgaans goed: 'Ja, ik vind het heel leuk, het kaarten gaat wel goed, maar we missen iedere keer net één slag.' Sommigen vonden de roze bridgeboards gewaagd ('Oei, dat leidt af'). Anderen hadden 'n minder grote omgevingssensitiviteit. Hen kon 't kleurverschil niet deren, of ze hadden 't niet in de gaten. Er was dus ook tijd om niet-bridge onderwerpen aan te kaarten of te delen. Of zich af te vragen hoe de binnenkant eruit zou zien van de roze schuim meringues-schuimkransjes die keurig op de schaaltes op tafel lagen. Of hoe je toch een hele dag op hoge hakken kunt lopen. Of weg te dromen bij de smaak van de chocoladebatons van vroeger- 'Die waren lekker'- wat voor de een weer aanleiding was om te melden dat de metalen staaf waarmee majorettes draai- en jongleerbewegingen uitvoeren toch ook baton heet. Evenals de dirigeerstok van een dirigent van een beetje orkest, toch..? Ofwel, hoe bridgen en natafelen ongekend veel energie, ruimte, inspiratie en plezier geeft.

Lunchtijd kondigde zich vanzelf aan. Frans verzocht iedereen de spellen in te leveren. Na de lunch zou iedereen nieuwe spellen spelen met nieuwe loopbriefjes. De eerste sessie werd afgerond met de deeluitslag: Ron en Ray waren de winnaars met 77,5 %.

Voor de lunch stonden in het café van De Vaart drie lange en gedekte tafels klaar, met op de biljarttafels schalen met broodjes, krentenbollen, bitterballen en wraps. Het smaakte goed want de schalen gingen snel rond en de torentjes met opgestapelde broodjes slonken zienderogen. En zoals het vaak gaat vaak gaat in prettig gezelschap vloog ook nu de tijd om, ofwel: *half an hour is soon lost at dinner*.

Voor de start van de middagronde waren er deze keer geen huishoudelijke mededelingen, of bijzonderheden. Of het moesten twee verzuchtingen zijn. Die van Ria, duidelijk hoorbaar, maar vederlicht qua intentie, nadat ze een telefoontje had beantwoord: 'Kléindochters!' En die van Tine, zo goed als onhoorbaar: 'We zitten er de hele tijd maar een beetje bij', als samenvatting van haar aanhoudende rol van tegenspeelster. Dat er verder ontspannen gespeeld werd bleek ook uit het feit dat er zich deze keer geen zware arbitragekwesties voordeden. Frans had het relatief rustig. Bij 'n tweetal akkefietjes werd zijn hulp ingeroepen. Toch leidde één van die twee hem af. En wel dusdanig dat hij, na de arbitrage-interventie, in het SA-contract dat hij speelde toch even de concentratie kwijt was, wat hem uiteindelijk enkele dure slagen kostte.

Kort na vieren was iedereen klaar, waren de spellen gespeeld en zat ook de tweede speelronde er weer op.

Zaalleider Jim nam weer de microfoon en kweet zich van z'n laatste officiële taak: het voorlezen van de middaguitslag - winnaars waren Martha en Jan met 69,4%. Daarna volgde

de einduitslag, dus gerekend over het daggemiddelde, plus vermelding van de prijswinnaars op de 17^e (Tessa en Mary) en 13^e (Klazien en Dick) plaats. Laatstgenoemden mochten als eerste een prijs uitzoeken, waarna Jim verder ging en uiteindelijk bij de nummer 1 en winnaars uitkwam: Ron en Ray (77,5%), zie de [uitslag](#) op de BCL-site. Luid applaus voor hen!

Maar ook luid applaus voor de nummer 2, de sterke *runners-up* van deze drive: Roos en Joost die opstoomden naar een verdienstelijke 70,6%. Daarmee zetten zij de trend van vorig jaar door en oogstten ze de vruchten van hun woensdagavondlessen van leermeester Ray. Die geeft namelijk al het hele jaar door en geheel vrijblijvend les aan belangstellenden. Kaarten en kannen maken, zo blijkt, toch niet uitsluitend arme mannen!!

Na afloop nam - bijna - iedereen een kerstster mee en voor een grote groep volgde nog een lange nazit in het café van De Vaart. Al met al was het een zeer geslaagde dag. Dank aan degenen die

hebben bijgedragen aan het laten slagen daarvan. Dank aan de technische commissie, in het bijzonder Frans. Dank aan de zaalversierders en zaalinruimers - en opruimers. Dank aan alle leden, gasten en dank aan de vele leden van de evenementencommissie.

Fijne feestdagen iedereen!